

“ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੋ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰਵ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਮਲ - ਆਸਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਆਸਨ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ (ਬੈਠਣ ਦਾ) ਸਾਧਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਮਲ - ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ, ਇਸਲਈ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਅਜਿਹੇ ਆਸਨਧਾਰੀ ਸੇ ਸਿੰਘਾਸਨਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਜਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਮਲ - ਆਸਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਤਿ ਨਿਆਰੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਿੰਬਲ (ਚਿਨ੍ਹ) ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਹੋ। ਅਤਿ ਨਿਆਰੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਉਹ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਗੇ। ਨਿਆਰਾਪਨ ਮਤਲਬ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ।

(1) ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਭਾਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਦੁਨਿਆਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਹ ਹਾਂ, ਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸਹਿਜ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇਹ ਭਾਣ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਜਿਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਨ। ਹਨ ਹੀ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ - ਰੂਪ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ - ਰੂਪ ਆਪੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਇਵੇਂ ਨੈਚੁਰਲ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹਭਾਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ। ਦੇਹਭਾਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮ - ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਜੋ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ, ਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਤੀ ਤੋਂ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ। ਦੇਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਖੁਦ ਹੀ ਆਤਮਿਕ, ਦੇਹੀ ਸੰਬੰਧ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਇਸਲਈ ਦਿਵਾਲੀ ਦੇ ਬਾਦ ਭਾਈ - ਦੂਜ ਮਨਾਇਆ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਜਾਂ ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦੀਪਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੱਧ ਸੰਬੰਧ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਿਆਰਾਪਣ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ।

(3) ਦੇਹ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਆਰਾਪਣ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਲਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਅਸਕਤੀ ਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਆਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਫਿਰ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰਵ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਅਸਕਤੀ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ - 'ਅਨਾਸਕਤ' ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਦੀ ਆਸਕਤੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਆਸਕਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੂਖਸ਼ਮ, ਮਹੀਨ ਰੂਪ ਹੈ - ਚੰਗਾ ਲੱਗਣਾ। ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅੱਛਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸੂਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ' ਅੱਛਾ 'ਦੇ ਬਦਲੇ' ਇੱਛਾ ' ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਮਤਲਬ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨਾ ਮਤਲਬ ਸਹਿਜਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਡਗਮਗ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਵਸ, ਆਦਤ ਤੋਂ ਮਜਬੂਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਮਤਲਬ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜਿੱਤ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਜਿੱਤ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪੇਪਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪੇਪਰ ਹੈ - ਸਾਧਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ - ਪਾਣੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਪੇਪਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਾਧਨ, ਅੱਗ ਦਵਾਰਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਾਧਨ, ਇਵੇਂ ਹਰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਾਧਨ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੱਤਵ ਪੇਪਰ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਪਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਪਦਾਰਥ ਜੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਅਸਲੀ ਪੇਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਪਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਉਣੇ ਹੀ ਹਨ ਇਸਲਈ, ਦੇਹ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਆਸਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਰਾਧਾਰ 'ਅਨਾਸਕਤ' ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਸਾਧਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਡਗਮਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਯੋਗੀ ਬਣ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਆਰਾ। ਹੈ ਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਮਿਤ

ਮਾਤਰ, ਅਨਾਸਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਅੱਛਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਚੈਕਿੰਗ ਜਰੂਰ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਇੱਛਾ, ਅੱਛਾ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਪੇਪਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਕਰ, ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਦੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੇਪਰ ਦਾ ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਜਲਟ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਨੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਡਗਮਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੇਪਰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ - ਖਾਣਾ, ਪੀਣਾ, ਪਹਿਨਣਾ, ਚਲਣਾ, ਰਹਿਣਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਮਹੀਨੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ? ਇਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੇਪਰ ਆਏਗਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੈ।

ਯੋਗ - ਸਥਿਤੀ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਰੀ ਸਥਿਤੀ। ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿਜੇਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸਲਈ ਡਗਮਗ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਰੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏ। ਜਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਸਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੇ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ 15 ਦਿਨ ਟੇਢਾ ਅਤੇ ਛਾਛ ਖਵਾਈ, ਕਣਕ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰ 15 ਦਿਨ ਇਸੇ ਭੋਜਨ ਤੇ ਚੱਲੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਦਮੇ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਵਾਲੇ ਵੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਨਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਵਿਸ਼ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ', ਇਹ ਤਾਂ ਛਾਛ ਸੀ! ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੇਪਰ ਵੀ ਆਉਣਗੇ - ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ - ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ, ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਵਕਤ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ, ਨਸ਼ਾ, ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਰਮ ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਠਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ੇਰ ਵੀ ਬਿੱਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੱਪ ਖਿਡੈਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ, ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਨ ਤਾਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਵਰਤੋ ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਲੈ ਆਵੇ। ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦੇਹ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਅਟੈਸ਼ਨ (ਧਿਆਨ) ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਵ, ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਹਨ। ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ - ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਭਾਵ, ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸੱਪ ਖਤਮ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਲਕੀਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੜੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਤਨਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਂਗ ਨੂੰ ਰੋਂਗ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। 'ਮਹਿਸੂਸਤਾ' ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਣਾ - ਇਸ ਦੀ ਵੀ ਚੈਕਿੰਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ ਝੂਠ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਝੂਠ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੋਲਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਤਨਾਂ ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਅਸੁਲ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਿੱਦ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਜਿੱਦ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਭਾਵ, ਸੰਸਕਾਰ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਵੀ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਮਝਾ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਜੋ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਮਲ - ਆਸਨਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਮਲ ਆਸਨਧਾਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੇ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਦਿਲ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਦਿਵਿਯ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਇਸਲਈ, ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦਾ - "ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ"। ਇਹ ਪਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਰੇਪਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸ੍ਵਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ। ਸਮਝਾ?

ਗੁਜਰਾਤ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ

ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਕਮਲ ਆਸਨਧਾਰੀ, ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਮਾਇਆਜਿੱਤ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜਿੱਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਲਗਾਤਾਰ ਯੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ? ਯੋਗ ਟੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਨਾਲ ਮਧੁਬਨ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ। ਤਾਂ ਅਨੁਭਵ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਵਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਇਹ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਮਾਣ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਹੈ, ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ? ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵੀ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਮੌਜ ਮਨਾਈ, ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੱਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜ ਨਾਲ ਖੇਡ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਥਕਾਵਟ ਜਾਂ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੌਜ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਮਝਾ? ਸਦਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਲੱਗੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਖੇਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਮਿਲੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

2. ਸੱਚੀ ਤੱਪਸਿਆ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਮਿਕਸ (ਮਿਲਾਵਟ) ਨਹੀਂ। ਤੱਪਸਿਆ ਸਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਫਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਲਬਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਫਲ। ਅਜਿਹੇ ਤੱਪਸਵੀ ਬਣੇ ਹੋ ? ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ। ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੈਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਚੋਜ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ ਚੈਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਵੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੈਕ ਦੇ ਨਾਲ ਚੋਜ ਵੀ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣ ਗਏ, ਸਮੇਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਵਾਯ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜੇਈ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਜਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ? ਜੇਕਰ ਨੰਬਰ ਪੁੱਛੀਏ ਕਿ ਕਿਸ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਨੰਬਰ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣਗੇ? ਇੱਕ ਜਾਂ ਕਈ? ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਪਰ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ ਇਸਲਈ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਇੱਕ ਬੈਠੇਗਾ ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਰਾਯਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਵੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਟ ਸਿਵਾਏ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਦੇ ਫਿਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਚਾਹੇ, ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਲੇਟ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਟੂਲੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਵਿਨ ਕਰ ਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਚੱਲੋ ਕੋਈ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣੇ, ਮੈਂ ਨੰਬਰ ਦੇ ਹੀ ਸਹੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋ ਨਾ? ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ ਵਰਤਨਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਣਾ ਤਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਨੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਸਾ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿ੍ਰਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਫਲ ਫਲੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪੰਡਿਤ ਸਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਤੇ ਮੁਅਫਿਕ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦਾਰ ਤਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਬੋਲ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ ਹੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।
